

Emmauszhoz kötődő események - az ószövetségi a Bibliában -

1Mak 3, 38-4, 25: Az emmauszi csata (2 Mak 8, 8-29)

1Mak 9, 50-51: Emmausz városfalainak megerősítése

Az emmauszi csata - (előzmények) - 1Mak 3, 38-60

„Gorgiász és Nikanor betörnek Judeába

38 Liziász a király hívei közül kiválasztotta Dorimenesz fiát, Ptolemeuszt, Nikanort és Gorgiászt, csupa bátor embert. 39 Elküldött velük negyvenezer gyalogost és hétezer lovast, hogy hatoljanak be Júda földjére, és a király parancsa szerint pusztítsák el.

40 Ezek egész seregükkel elindultak és benyomultak. **Emmausz** közelében a síkságon ütték fel táborukat.

41 Amikor a vidék kereskedő emberei meghallották híruket, rengeteg aranyat, ezüstöt és lábszíjat vettek magukhoz, s elmentek a táborba, hogy Izrael fiait megvegyék rabszolgának. Idumeából és a filiszteusok földjéről csapatok csatlakoztak hozzájuk.

42 Júdás és testvérei látták, hogy a veszedelem egyre nagyobb, és a csapatok már az ő területükön táboroznak. A király rendelkezéseiről is hallottak, hogy a népet teljesen ki kell pusztítani.

43 Így szóltak hát egymáshoz: „Akadályozzuk meg népünk megsemmisítését, és harcoljunk népünkért és a szentélyért.” 44 Egybegyűltek, hogy előkészüljenek a harcra, imádkozzanak és kiesdekeljék az irgalmat és a könyörületet. 45 Jeruzsálem lakatlan volt, mint a puszta. Fiai közül nem járt senki se ki, se be. Szentélyét eltiporták. A várat idegenek lakták, pogányoknak szolgált lakóhelyül. Jákobból eltűnt az öröm, nem hallatszott furulya és hárfa.

A zsidók Micpában gyülekeznek

46 Összegyűltek hát, és a Jeruzsálemmel szemközti Micpába mentek. Mert Micpa valamikor imádkozóhelye volt Izraelnek. 47 Böjtöltek azon a napon, vezeklőruhát öltöttek, hamut szórtak a fejükre és megszagatták ruhájukat. 48 Kigöngyöltették a törvénykönyvet ugyanazzal a szándékkal, amivel a pogányok a bálványukat szokták kérdezni. 49 Odahordták a papi palástokat, az első termést és a tizedet. Azokat a nazirokat is odahívták, akiknek letelt a fogadalmi idejük.

50 Aztán hangosan szólították az eget: „Mit tegyünk? Hová vigyünk? 51 Hiszen szentélyedet eltiporták és megszentégtelenítették, papjaid megaláztak és szomorúak.

52 Lám a pogányok újra gyülekeznek ellenünk, hogy kiirtsanak bennünket. Te tudod, mit forralnak ellenünk. 53 Hogy volnánk képesek szembeszállni velük, ha te nem segítesz?!”

54 Aztán megfújták a trombitákat és hangosan felkiáltottak.

55 Ezután Júdás vezetőket rendelt a nép fölé, parancsnokokat az ezres, százas, ötvenes és tízes csoportok élére. 56 Azoknak ellenben, akik házat építettek, feleséget vettek vagy szőlőt telepítettek, vagy akik féltek, a törvény rendelkezése értelmében meghagyta, hogy menjenek haza.

57 Aztán fölkerekedett a sereg, és **Emmausztól** délre tábort ütött. 58 Júdás így szólt: „Övezzétek fel derekatokat és legyetek bátor férfiak! Holnap korán legyetek készen rá, hogy harcba szálljatok ezekkel a pogány népekkel, akik szövetkeztek ellenünk, hogy megsemmisítsenek bennünket szentélyünkkel együtt. 59 De inkább elesünk a harcban, semmint tétlenül nézzük népünk és szentélyünk vesztét. 60 De legyen úgy, ahogy az ég akarja!”

Az emmauszi csata - 1Mak 4, 1-25

„Az emmauszi csata

1 Gorgiász maga mellé vett ötezer gyalogost és ezer válogatott lovast. 2 A sereg éjszaka kelt útra, hogy rajtaüssön a zsidók táborán és észrevétlenül megsemmisítse őket. A várban szolgáló emberek voltak a vezetőik.

3 Júdás hallott felőle, s maga indult el katonáival, hogy a király seregét leverje **Emmausznál** addig, 4 amíg a csapatok szerte vannak, a táboron kívül.

5 Gorgiász éjszaka ért oda a zsidók táborába, de nem talált ott senkit. Erre a hegyekben kereste őket. Azt gondolta: „Máris menekülnek előlünk!”

6 Hajnalban megjelent Júdás háromezer férfival a síkságon, de nem volt megfelelő vértjük és kardjuk, amelyet szerettek volna. 7 Ugyanakkor látták, hogy a pogányok tábora körül van véve sáncokkal és lovasokkal - csupa harcedzett katona.

8 Akkor Júdás így szólt embereihez: „Ne féljete sokaságuktól és ne rettegjete támadásuktól. 9 Gondoljate arra, hogyan menekülte meg atyáink a Vörös-tengernél, amikor a fáraó seregével üldözte őket. 10 Most hívjuk segítségül az eget, hogy könyörüljön rajtunk, emlékezzék atyáink szövetségére, és pusztítsa el ma ezt a sereget a szemünk láttára. 11 Akkor majd minden pogány nép megtudja, hogy van, aki megszabadítja és megmenti Izraelt!”

12 Amikor az idegenek fölemelték tekintetüket és látták, amint a zsidók kivonulnak ellenük, 13 elhagyták a tábort, hogy fölvegyék a harcot. Júdás katonái megfújták a kürtöket és összecsaptak velük. 14 A pogányokat megverték, úgyhogy a síkságra menekültek. 15 A hátramaradottakat mind kardélre hányták. Egészen Gézerig üldözték őket, Idumea, Asdod és Jamnia síkságára. Mintegy háromezer ember esett el itt.

16 Amikor Júdás seregével visszatért az üldözésből, 17 így szólt a néphez: „Ne kapjate a zsákmányon! Mert még egy másik csata áll előttünk. 18 Gorgiász itt van seregével a közelünkben a hegyek közt. Álljate szemben az ellenséggel, és vívjate meg vele. Aztán majd nyugodtan zsákmányolhate.”

19 Alighogy befejezte Júdás a szavait, már látszott az egyik csapat, amint közeledett a hegyek közül. 20 Ez észrevette, hogy (a táborban maradottakat) legyőzték, a tábort pedig felgyújtották. Mert a füst, amelyet láttak, jelezte, mi történt. 21 Ennek láttán nagyon megijedtek. S amikor megpillantották Júdás seregét a síkságon, harcra készen, 22 a filiszteusok földjére menekültek.

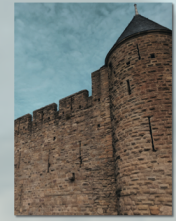
23 Júdás erre a táborbeli zsákmány felé vette az irányt. Rengeteg aranyat, ezüstöt, lila és piros bíborszövetet és értéktárgyat összeszedtek. 24 Hazatérve himnuszokat és háladalokat zengtek az égnek: „Mert jó, irgalma örökkévaló”. 25 Így azon a napon nagy szabadulást látott Izrael.”

Emmausz városfalainak megerősítése - 1Mak 9, 50-51

„Bakchidesz erődöket épít

50 (Bakchidesz) visszatért Jeruzsálembe, és megerősítette a városokat Júdában: várat épített Jerikóban, **Emmauszban**, Bet-Horonban, Bételben, Tamnatában, Faratonban és Tefonban, azután ellátta őket magas falakkal, kapukkal, és zárossal, 51 majd őrséget helyezett el bennük, hogy hadakozzék Izraellel.”

Emmausz mezején: „emlékkövet rakva”

A makkabeusi kor egyik fontos eseménye az emmauszi csata, mely a makkabeus lázadás harmadik katonai összecsapása volt, a zsidó erők által vezetett Júdás Makkabeus és a szeleukida erők parancsnoka Ptolemeusz, Nikánor és Gorgiász között. A szeleukida expedíció célja a judeai hegységben működő zsidó lázadók felszámolása volt. Kr. e. 165-ben került rá sor Emmausz város közelében. A csatát a Makkabeusok első könyve 3,38–4,25 és a második 8,8–29 írja le.

Makkabeus Júdás (Kr. e. 166–160; 1Mak 3,1–9,22; 2Mak 12–15) apja, Mattatiás halála után Micpában megszervezte a zsidó fölkelést, így rendezett csapatokkal vehette föl a harcot. Kr. e. 165-ben Emmausznál legyőzte Liziász vezérét, Gorgiászt, Kr. e. 164 őszén pedig magát Liziászt Bet-Cur mellett, így a vár kivételével Jeruzsálemet is meg tudta szállni és visszaállította a zsidó istentiszteletet.

Mindenképpen példamutató számunkra Makkabeus Júdás Istenhez való hűsége, elszántsága, bátorsága és hite, amellyel szembeszállt az ellenséggel és vezette népét. Istenre hagyatkozott, Őt kérve mindig segítségül és az Ő dicsőségére szállt síkba „népéért és a szentélyért”, melyet a pogányok megbecstelenítettek.

Minden összecsapás előtt összegyűlve imádkoztak, böjtöltek, keresve Isten szavát és útmutatását, adományt és tizedet hoztak. „Egybegyűltek, hogy előkészüljenek a harcra, imádkozzanak és kiesdekeljék az irgalmat és a könyörületet”... végül a győzelem után pedig „...himnuszokat és háladalokat zengtek az égnek: „Mert jó, irgalma örökkévaló”. Ezek a lelki cselekmények közösségi életünknek és szolgálatainknak is fontos alapelemei.

Embereit minden alkalommal arra buzdította, hogy ne féljenek, s ne rettenjenek meg az ellenség túlerejétől és a veszélytől. Emlékeztette őket Isten hatalmas tetteire, melyeket népe körében és atyáik idején végbevitt. Ez minket is arra sugall, hogy a legrettenetesebb helyzetben se veszítsük el reményünket, hanem bízzunk állhatatosan a mi Istenünkben, aki mindenható és felette áll minden gonosz erőnek, hatalomnak és Ura minden helyzetnek.

Az emlékezés Isten tetteire fontos lelki gesztus a mi életünkben is. Visszaemlékezvén Isten csodálatos szeretetére, meghívására és kegyelmi ajándékainak gazdagságára mindig megerősíti a hozzá fűzött kötelékeinket, segít visszatalálni szerető szívéhez, és helyreállítja a Tőle kapott valódi identitásunkat. Tetteinek felidézése újra és újra megerősíti elhívásunkat és az Ő végtelen jóságába vetett bizalmunkat. Az ilyen „emlékkövek” mindig szilárd alapzatát képezik hitünknek és egyben arra ösztönöznek, hogy tanúságot tegyünk róluk:

„...hogya a föld népei megtudják, milyen hatalmas az Úr keze, s magatok is minden időben féljétek az Urat, a ti Isteneteket.” (Józs 4, 24)

Emmausz várfalain: „ört állva”

Az emmauszi csatáról szóló történet bátorít és kitartásra ösztönöz bennünket mind a hétköznapi küzdelmeinkben, mind pedig imaharcainkban egyaránt. Arra tanít, hogy hittel és bizalommal használjuk mi is a szellemi harc fegyvereit, különösképpen az imádság fegyverét, „megfújva” minden alkalommal a „dicséret kürtjeit”, mielőtt csatába indulunk.

Imádság Háza szolgálatunk is ilyen imaharcról szól. Amikor összejövünk, mi is dicsérjük az Urat, hálát adunk és hasonlóan igyekszünk „kiesdekelní irgalmát”, azaz közbenjárunk Istennél a világért, az emberekért, hazánkért... és különféle imaszándékokért.

Az imateremben egymást váltja a dicsőítő ének, az ima az Igével, a közbenjárás és a szellemi harc. Ez kitartást és elkötelezettséget is jelent, hiszen az imamissziós szolgálat célja, hogy - a mennyei trónterem mintájaként - az imateremben is éjjel-nappal, megállás nélkül történjék Isten imádata és a közbenjárás.

Törekszünk arra, hogy a dicsőítés ne csak egy elfoglaltság, feladat legyen a sok közül az életünkben, hanem egész lényünket, életünket átjáró lelki aktus. Szeretnénk, hogy a dicsőítés életformává tétele - az Imaházban eltöltött idő hűségese zárandoklatában-, minket is igazi harcra kész „őrálókká” neveljen.

**„Falaidra Jeruzsálem, öröket rendeltem;
egész nap és egész éjjel sohase hallgassanak! Akik az Urat emlékeztetitek, ne
legyen nyugtotok; és ne hagyjatok nyugtot neki, míg helyre nem állítja
Jeruzsálemet és dicsőséggé nem teszi a földön!” (Iz 62, 7)**

Ilyen szempontból is fontos szimbólum számunkra a várral, „magas falakkal, kapukkal, és zárrakkal”, valamint őrséggel megerősített Emmausz városa, hiszen közösségi életünk és imamissziós szolgálatunk is egyfajta „őrálást” jelent „imádságaink várfalán”.

Nekünk is szüntelenül meg kell erősítenünk „elhívásunk és küldetésünk bástyáit”, hogy kitartóak és éberek maradjunk a legvégsőkig. Be kell biztosítanunk „kegyelmi életünk kapuit és zárait”, hogy az „ellenség” ne tehesse be lábát szívünkbe és ne szennyezze be lelkünket.

Fel kell építenünk „hűségünk és elszántságunk erős várát”, hogy készen álljunk a folytonos szellemi harcra, mely körülvesz bennünket, hogy a „láthatatlan világban” síkra szállva „népünkért és a szentélyért”, Isten országának eljöveteleért legyen elég bátorságunk és hitünk szembeszállni a legádázabb ellenséggel is.

**„Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem,
sőt még a Fiú sem, csak az Atya. Vigyázzatok, legyetek éberek,
mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.” (Mk 13, 32-33)**

Az „EMMAUSZ” név - jelentése, története -

„**EMMAUSZ** - jelentése: forró források v. fürdők; szökőkút; anyai erősség. Falu Jeruzsálemtől mintegy 10 km-nyire (Lk 24,13).” /Bibliai nevek és fogalmak/

„**EMMAUSZ** - görög eredetű, jelentése: meleg forrás, hévíz): helység Jeruzsálemtől ÉNy-ra, légvonalban 24 km-re. /Haag Lexikon/

Hajdan Jeruzsálemből több út vezetett Emmauszba; közülük leginkább a Bet-Horonba vivő utat használták ennek a katonai szempontból fontos városnak a megközelítésére, amely a puszta és a hegyvidék határánál feküdt, és Ny-on éppolyan jelentősnek számított, mint K-en Jerikó.

Itt győzedelmeskedett Kr. e. 166/165-ben: Makkabeus Júdás (Kr. e. 166-160) Nikanor és Gorgiász fölött (1Mak 3,57–4,25).

Bakchidesz Kr. e. 160: megerősítette (1Mak 9,50–51).

Kr. e. 47-től a hasonló nevű kormányzóság legfontosabb helysége.

Kr. e. 4: Varus fölégette megtorlásul, amiért Athrongaiosz megtámadott egy római hátvédcsapatot.

Az első zsidó háborúban itt állomásozott az 5. légió (ezt fölirat is igazolja).

Kr. u. 221: Elagabal jóvoltából Nikopolisz néven városi rangra emelkedett.

A keresztény közösségben, amely Emmauszban létrejött, a legjelentősebb személyiség Julius Africanus volt. Hogy a korai bazilika, amelynek maradványait feltárták, ebből az időből való-e, nem lehet egyértelműen bizonyítani.

Az arab Amvasz falut, amely megőrizte nevében a régi Emmausz nevét, 1967. júniusában lerombolták.

Lk 24,13: úgy szerepel, mint két tanítványnak az úticélja. Az ott megadott 60 stádium (= kb. 12 km) távolság téves, ezért már Euszébiosz, illetve Szt. Jeromos helyesbítette 160 stádiumra; Jeruzsálemtől 60 stádiumnyira régészetileg igazolhatóan és a hagyománnyal megegyezően nem lehet Emmausz nevű helység” /Haag Lexikon/

Lk 24,13-31: „**Kleofás**, *Klopás* (a görög *Kleopatrosz* rövid változata): személynév. A Szentírásban az emmauszi tanítványok egyike. Nagyon valószínű, hogy a *Lk 24,18-ban* említett Kleofás azonos a *Jn 19,25-ban* említett Kleofással, aki a Szűzanya rokonának volt a férje. A másik tanítvány a hagyomány (Órigenész) szerint **Simon** volt.” /Magyar Katolikus Lexikon)